

det maa være Ministerens Sag at paavise den Betsignelse, det har udbredt over Sverig, og navnlig, at de have havt det meget bedre der i Landet med deres Pengesforhold end vi.

Den høitærede Minister betonedede gjentagne Gange meget stærkt, at der ikke kunde være Tale om en bestemt Kurs, man kunde ikke havet bestemt Netto-Udbytte, det maatte overlades til Pengemarkedet. Ganske vist, men hvorfor siges det saa i Motiverne, at det har været en Ulempe ved Kreditforeningerne, at de ikke have kunnet sige noget bestemt Beløb? Saa er der jo affirmeret den samme Ulempe ved det her Foreslaaede; og det er Ministerens Motiver, der har givet Anledning til denne Debat om Kurserne. Jeg bemærkede, at i den Henseende vil Forholdet være det, at Kurserne ere nødte til at rette sig efter Pengemarkedet. En Fordel ved de nuværende Kreditforenings-Obligationer er imidlertid den, at naar Kursen staa daarlig, har man kunnet henvende sig med Obligationerne f. Ex. til Nationalbanken og faae betydelige Laan paa dem, saa at man ikke har behøvet at følge dem, hvad der ikke vil kunne lade sig gjøre efter det Forslag, her foreligger. — Den høitærede Minister fremkom iøvrigt med flere Bemærkninger, som der vel kunde være Grund til at imødegaa, men jeg skal kun tage enkelte af dem, idet det forekommer mig, at selve Kjernen er Spørgsmaalet, om Banken kan skabe bedre og lykkeligere Tilstande. Den høitærede Minister har paaستاet det, men ikke bevist det, og det er det Bevis, vi vente paa og skulle have. Naar jeg havde sagt, at jeg ikke syntes om at komme i solidarisk Forbindelse med Kjøbenhavn og Kjøbstadterne, bemærkede Ministeren, at det var dog gaaet meget godt hiindtil for Nstifternes Vedkommende, med hvilke Kjøbenhavn netop er i Forbindelse. Ja, jeg tvivler slet ikke om, at der er fuldstændig Sikkerhed. Det skulde ogsaa være mærkeligt, om der ikke skulde være tilstrækkelig Sikkerhed, naar det rige Nland er i solidarisk Forbindelse med Kjøbenhavn, men det ubeløfter ingenlunde, at der, selv om Sikkerheden er tilstede, kan indtræde Forhold, hvor det kan komme til at svie til dem, der staa i solidarisk Forbindelse. Vi have ikke hidtil havt Kjøbenhavn besætt, vi staa ved Begyndelsen deraf, og efter min Mening vil det ganske forandre Forholdene og ganske forandre Kjøbenhavns Obligationers Godhed, hvis Kjøbenhavn bliver besætt. Det solidariske Ansvar er sikkert nok, men det er ikke sikkert, at det ikke kan komme til at virke, og det er den Solidaritet, som jeg nok tror, at man vil betænke sig for, hvor man har sine særegne Kreditforeninger. Ministeren bemærkede

fremdeles, at der var ingen Kreditforening, der var saaledes indrettet, at Kreditorerne havde Noget at sige deri. Det er dog ikke rigtigt, og jeg har allerede gjort opmærksom paa den vest- og sønderjydske Kreditforening. (En Stemme: Det har Ministeren bemærket.) Nei, jeg nævuede den, men Ministeren sagde, at der var ingen, han nævuede udtrykkelig, at der var en, hvor Kreditorerne styrede alene, jeg tror, han tænkte paa Landmandsbanken, men han hævdede udtrykkelig, at der var ingen, hvor det blandede Forhold bestod. Det bestaar imidlertid i den vest- og sønderjydske Kreditforening, i hvis Statuter der staa: „Den øverste besluttende Mhyndighed er hos Generalforsamlingen, der bestaar af Foreningens Debitorer og af Eierne af dens Kasseobligationer.“ Jeg nævner det ikke, fordi jeg er særlig forliebt i denne Bestemmelse, men fordi Ministeren har taget feil paa dette Punkt saavel som paa adskillige andre. Fremdeles mente han, at det var et Gode, at der ved kongelig Anordning blev udgivet almindelige Statuter, som vare fælles for alle Foreninger. Naar man ynder Centralisationen, og er en Modstander af Selvstyre, kan det være rigtigt, men naar man ynder, at hver Egn skal have Lov til at gjøre sig gjældende efter sit Behov og sin Opfattelsesmaade, tror jeg, at man meget vil betænke sig for denne Almindelighed, eller for at lægge denne Almindelighed i Ministeriets eller Regjeringens Haand. Jeg skal dermed slutte. Det forekommer mig ikke, at der er leveret det mindste Bevis for den Paastand, at Renten i Virkeligheden vil blive billigere, men hvad der er leveret Bevis for er, at Selvstyre-Principet, som ligger til Grund for vore Kreditforeninger, faar et Grundstud og det et grundigt, og vi have endvidere til Overflod gjentagne Gange hørt, at den høitærede Minister er en Modstander af dette Princip. Han sagde vel, at der ikke i den Forstand er Selvstyre i Kreditforeningerne, thi Ministeriet skal stadfæste Statuterne; men de have nu en Gang Statuterne, og Regjeringen kan ikke forandre dem uden Foreningens eget Forslag, og i Statuterne ligger Selvstyreprincipet og har altid ligget der. Det har viist sig, at der er ingen Fare derved, det har viist sig, at til Trods for, at de selv vælge deres Repræsentantskab, og at Repræsentantskabet vælger Bestyrelsen, har Pengemarkedet havt bedre Tillid til dem, end den høitærede Minister har ment at de skulde have. Det har viist sig, at de alligevel have fundet ret god Indgang paa Pengemarkedet, og lad os haabe at det altid maa blive Tilfældet. Det skulde ogsaa være besynderligt, om hverken Kredi-